

സി. എം. ഐ. സഭയുടെ സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാർ

പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാനച്ചൻ
പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാനച്ചൻ
ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ

പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ
ചരമ ശതാതിത സുവർണ്ണ ജൂബിലി (150) യുടെയും
വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ
ചരമ ശതാതിത രജതജൂബിലി (125) യുടെയും
സ്ഥാരകം

Published by

Fr. Sebastian Palathara CMI,
Prior, ST. Joseph's Monastery
Mannanam

15-11-1995

STHAPAKA PITHAKKANMAR

(Malayalam)

First Published in 1905

By Fr. Alexander Joseph
Prior, St. Joseph's Monastery,
Mannanam.

Printed at :
St. Joseph's Press
Mannanam

Republished in 1989
The CMI General Secretariate
for the media of Communications
Prior General's House
Cochin - 682 011

Printed at :
K.C.M. Press
Karikamuri, Cochin

March 1989

3rd Edition 1995

Published by :
Fr. Sebastian Palathara CMI
Prior, St. Joseph's Monastery
Mannanam

Printed at :
Archana Offset Printers
Kottayam

15th Nov. 1995

മൂന്നാം പതിപ്പിന് ആമുഖം

സി.എം.ഐ. സഭയുടെ സ്മാപകപിതാക്കന്മാരായ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാനച്ചൻ, പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാനച്ചൻ, ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ മാനാനം കൊവേന്ത റിക്കാർഡിൽ നിന്നെടുത്ത് 1905 ൽ സഭയുടെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി അവസരത്തിൽ മാനാനം കൊവേന്തയുടെ അന്നത്തെ പ്രിയോരായിരുന്ന പെ.ബ. അലക്സാണ്ടർ യൗസേപ്പച്ചൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പ് സഭയുടെ സമ്പർക്ക മാദ്ധ്യമ സെക്രട്ടറി ഫാ. ജെ.എസ്സ്. തേക്കുങ്കൽ C.M.I. 1989 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കോപ്പികൾ ഇപ്പോൾ ലഭ്യമല്ല. സഭാ പിതാക്കന്മാരെയും സഭയുടെ ആവിർഭാവത്തെയും സംബന്ധിച്ച് വസ്തുനിഷ്ഠമായി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥം പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്താതെ വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കേണ്ടത് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെന്നു കരുതുന്നു. ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ ചരിത്രം, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചനും പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെയും ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെയും ചരിത്രങ്ങൾ രണ്ടാം പ്രിയോരായ പോരൂക്കര കുരിയാക്കോസ് ഏലിശാ അച്ചനും സ്വന്തം കൈപ്പടകളിൽ എഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പോരൂക്കര തോമ്മാ മല്പാനച്ചന്റെ ചരമത്തിന്റെ ശതാതീത സുവർണ്ണ ജൂബിലിയുടെയും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ ചരമത്തിന്റെ ശതാതീത രജതജൂബിലിയുടെയും ഈ അവസരത്തിൽ ഭാഷാവൈശിഷ്ട്യമോ സാഹിത്യഭംഗിയോ ഉള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തെക്കാൾ സത്യസന്ധവും ആധികാരികവുമായ ഈ ഗ്രന്ഥം തന്നെ തനിമ നിലനിർത്തി മൂന്നാം പതിപ്പായി ഈ അവസരത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാമെന്നു ചിന്തിക്കുകയാണ്. ഇന്നു നാം കാണുന്ന രീതിയിൽ വളർന്നു വലുതായ ഈ സഭയുടെ ആരംഭകാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും തരണം ചെയ്ത് വളർച്ചയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ സഭാപിതാക്കന്മാരെ നമുക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിയോടെ അനുസ്മരിക്കാം.

സി.എം.ഐ. സെൻ്റ് ജോസഫ്സ് പ്രോവിൻസ് തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ പ്രോവിൻഷ്യൽ ഫാ. ജയിംസ് തയ്യിൽ അവർകളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് ഇപ്പോൾ ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്.

മാനാനം ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പാലാത്തറ സി.എം.ഐ.
 15-11-95 പ്രിയോർ, സെൻ്റ് ജോസഫ്സ്
മൊണാസ്റ്ററി

**മലയാളത്തിൽ ക.നി.മു. സഭയുടെ
അടിസ്ഥാനക്കാരിൽ ഒന്നാമനായ പള്ളിപ്പുറത്തു
പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ
പാലയ്ക്കൽ പെ. ബ. തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെ
ചരിത്രം**

(പെ. ബ. ചാവറ പ്രിയോരച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു.)

പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ ജന്മദേവനം തെക്കൻപള്ളിപ്പുറം എന്ന ദിക്കിൽ, പള്ളിയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള അങ്ങാടിയിൽ വടക്കെ ഭാഗത്തിൽ പാലയ്ക്കൽ എന്ന തറവാട് ആകുന്നു. ഈ ദേഹത്തിന്റെ മുത്തപ്പൻ ഗീവർഗീസ് പട്ടക്കാരനും ഇളയപ്പൻ മാത്തുകത്തനാരും ഇങ്ങനെ രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ മാത്തുകത്തനാച്ചന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ആണ് ഈ ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്. അമ്മ കല്ലൂർക്കാടു പള്ളി ഇടവകയിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ എന്നു പേരുള്ള പള്ളിയുടെ തെക്കെ അങ്ങാടിയിൽ ഉള്ള വീട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണ്. ഈ ദേഹത്തിന്റെ കാരണവർ ഒരു പ്രകാരം ദ്രവ്യവും മാനവുമുള്ളവരത്രെ. ആ ഇടവകയിൽ, ഈ ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ മലയാം കണക്കിൽ 965-ാ മാണ്ടിൽ വസുരിയും പത്തവും അധികമായി ഉണ്ടായി. ഇതിനാൽ കാരണവന്മാരിൽ പ്രാപ്തി ഉള്ളവർ മരിക്കയാലും മറ്റു ചില ആപത്തുകളാലും ഈ ദ്രവ്യങ്ങൾക്കു അധിക നഷ്ടം വന്നതിനാൽ വലിയ ഞെരുക്കമായിരുന്നു. ഈ വസന്തയിൽ അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി. ഈ ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത ഒക്കുത്തനും ചെറുപ്പക്കാരനും ആയിരുന്നു. ഈ ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ തന്റെ രണ്ടു പെൺമക്കളെയും രണ്ട് ആൺമക്കളെയും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അമ്മ അക്കാലങ്ങളിൽ ഉള്ള കേടിക്കാരത്തികളിൽ അധിക കേടിയുള്ളവളായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അവളുടെ അനുജത്തിയുടെ സഹായത്താലും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെയും ജീവിച്ചു വന്നു.

അക്കാലത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞപോലെ പത്തവും വസന്തയും ഉണ്ടാകയാലും വടക്കെ ദിക്കുകളിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ എന്ന മഹമ്മദു രാജാവിന്റെ പട വന്ന് പള്ളികളും പട്ടണങ്ങളും നശിപ്പിക്കയാലും കാണുന്നവരെ പിടിച്ച് അവന്റെ വേദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ബലം ചെയ്കയാലും ഏറിയ ജനങ്ങൾ ആ ദിക്കുകളിൽ നിന്ന് ഓടിവരികയും അതോടുകൂടി കൃത്യതോട്ടിൽ, തച്ചിൽ മാത്തു തരകൻ എന്ന ആളും അയാളുടെ അനുജൻ അവുറാഹം മല്ലാനച്ചനും ആ ദേഹത്തോടുകൂടി പഠിച്ചിരുന്ന ശമ്മാശ്ശൻമാരും വന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു പാർക്കുകയും അവിടെ മല്പാനച്ചൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു.

അപ്പോൾ ഈയാളിന്റെ ആഗ്രഹത്താലും അപേക്ഷയാലും പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും അക്കാലത്തിന്റെ മുറപ്രകാരം വീട്ടിൽ അമ്മ കൊടുക്കുന്ന യാവനയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ശേഷം പേരോടുകൂടി പോയി പഠിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവസഹായത്താൽ പഠിത്വവും കഴിച്ചു പട്ടമേൽക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം 1808 -ാം കാലം പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകക്കാരനായ മംഗലത്തു

ചാണ്ടി എന്ന ഒരു വാലിഭക്കാരനെ പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് അയാളുടെ വല്യപ്പൻ ടി. പള്ളിയുടെ വികാരിയച്ചൻ പറകയാലും ആ ദേഹം ചാർച്ചക്കാരനാകയാലും, ഈ ഇടയിൽ തന്നെ കുറെ ഉപദ്രവിച്ചു സങ്കടപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ട് "ഉപദ്രവിച്ചവനു ഉപകാരം ചെയ്യണം, ദേഷിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കണം" എന്നു ദിവ്യ രക്ഷിതാവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കയാലും ആ വേല ചെയ്യുന്നതിന് സമ്മതിച്ച് ഈയാളിനെ സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അക്കാലത്തിൽ വടയാറ്റു പള്ളിയിൽ പാറേന്മാക്കൽ മാത്തൻ മല്പാൻ പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. ആ ദേഹത്തോടുകൂടെ വൈക്കത്തു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പഴകടവിൽ യൗസേപ്പും, കടുത്തുരുത്തി പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മുട്ടത്തിൽ കുര്യനും, എരണയ്ക്കൽ കുരുവിളയും, മുട്ടുചിറപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പറമ്പിൽ പൗലോസും ഇങ്ങനെ നാലു വാലിഭക്കാരും പഠിച്ചിരുന്നു. ആ സമയം തലയോലപ്പുറമ്പിൽ കുരിശു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു മലപ്പുറത്തു ഇട്ടൻ കത്തനാർച്ചൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വടയാറ്റു മല്പാനച്ചൻ ആ സ്ഥലം ആ ദേഹത്തിന്റെ ഇടവകയ്ക്കു ചേരേണ്ടതാണെന്നും ആ ദേഹത്തിനു പള്ളി വയ്ക്കണമെന്നും വാദിച്ചു. സർക്കാരിൽ അന്യായപ്പെട്ടു. ഈ വഴക്കു മുഖാന്തിരത്താൽ ഇട്ടൻ കത്തനാർച്ചൻ പെ. ബ. പ്രോസ്പറു മുപ്പൻ പാദ്രി അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു. നമ്മുടെ രൂപതയിൽ ഉള്ളവരു നമ്മുടെ രൂപതയിൽ പഠിച്ചല്ലാതെ പട്ടം കൊടുക്കയില്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ട് ഈ നാലു വാലിഭക്കാർ വടയാറ്റു നിന്നും മാറി പള്ളിപ്പുറത്തു പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാറോടുകൂടെ പോയി പാർത്തു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അവരെ പഠിപ്പിച്ചു കൊള്ളണമെന്നും ഒരു കല്പന വാങ്ങിച്ചു മേല്പറഞ്ഞ ഇട്ടൻ കത്തനാർച്ചൻ ഈ നാലു പേരെയും കൊണ്ടുവന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു ആക്കുകയും ചെയ്തു.

മേല്പടി ആണ്ടിൽത്തന്നെ എന്റെ പതിനൊന്നു വയസ്സിൽ പഠിക്കണമെന്നു മനസ്സു എനിക്കുണ്ടായതിനാലും, കാരണവന്മാരായ അപ്പനും അമ്മയ്ക്കും ആദ്യം മനസ്സില്ലാഞ്ഞു എങ്കിലും അമ്മാച്ചനായ തോപ്പിൽ ഗീവർഗീസു കത്തനാർച്ചന്റെ അപ്പനും എന്റെ ഇളയപ്പനും മനസ്സാകയാലും ഒടുവിൽ കാരണവന്മാരും സമ്മതിക്കയും മുൻപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ദേഹത്തിന്റെ ഇളയമ്മാവനായ മകന്റെ വചനത്താലും എന്നെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം വരാപ്പുഴ സെമിനാരിയിൽ അന്നു മല്പാനായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഞായ്ക്കൽ പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മാളിയേയ്ക്കൽ ചെറിയാൻ മാത്തു കത്തനാർച്ചനോടുകൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന കോയിൽമുക്കു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ ഉറാനൂൽ ചാണ്ടപ്പിള്ള ശമ്മാശ്ശനും കൂടി. പിന്നീടു കുറവിലങ്ങാടു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ നാൽപതു വയസ്സു പ്രായം ചെന്ന പീലിപ്പോസു എന്നൊരാൾ തപസിയായി കടുത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ പാർത്തു പുണ്യഭാഷയായി നടന്നുവന്നു. ഇയാൾക്കു പട്ടമേൽക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ഞാൻ ചെലവിനു കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ആ ഇടവകക്കാരൻ നിലപ്പന കുഞ്ഞുവനീതു മാപ്പിള പറഞ്ഞയക്കയും ഇപ്രകാരം ഇരുവരും കൂടി പള്ളിപ്പുറത്തുവന്ന് ഈ ദേഹത്തിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കിഴവനാകയാൽ ഈ പഠിക്കുന്നവർക്കു സൽഗുണദോഷം പറവാനും, കാട്ടുവാനും നന്നാകുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ച് അപ്രകാരം അയാളെയും കൂട്ടി. ഈ വണ്ണം മറ്റു ഇടവകകളിൽ നിന്നും സെമിനാരികളിൽ നിന്നും ഓരോരുത്തർ വന്നു കൂടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ വരാപ്പുഴ

കാര്യമായിരുന്നു. ക്രമം പോലെയുള്ള വിസീത്തയല്ലാതെ ദിവസവും ഏറിയ നേരം ശുദ്ധ. കുർബാനയുടെ തിരുമുഖംകെ മുട്ടുകുത്തി എത്രയും എരിവോടുകൂടെ നമസ്കരിച്ചു വന്നിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ദേവമാതാവിന്റെ നേരെ മകന്നടുത്ത പ്രിയവും സ്നേഹവുമായി കൂടെക്കൂടെ തന്റെ സ്തുതികളെ പറകയും കാണുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഈ വിശേഷഭക്തിയെ പതിയ്ക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ കുറെ നാളായിട്ടു തന്റെ മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വിശേഷ അറിവാൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ല മരണത്തിനു ആസ്തപ്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. തനിക്കു മഹാക്ഷീണമായി, കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞു തന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നുചേരുവാൻകൂടെയും പ്രയാസമായിരുന്നു എങ്കിലും മഹദ് ധൈര്യത്തോടെയും ഭക്തിയ്ക്കടുത്ത എരിവോടെയും നിത്യവും ദിവ്യപുജ കാലത്തു 5 മണിക്കു അണച്ചിരുന്നു.

മരണത്തിന്മേൽ കൂടെക്കൂടെ വിചാരമായിരുന്നു. ആ ഭയങ്കരപ്പെട്ട നേരത്തിലുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമങ്ങളും പരീക്ഷകളും ജയിക്കുന്നതിന് അമ്മയെന്നു വിളിച്ചിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ദയയും ഓർക്കുകയും എത്രയും ഭക്തിയും സ്നേഹവുമായി വന്ദിച്ചിരുന്ന യൗസേപ്പു പുണ്യപിതാവിന്റെ മധ്യസ്ഥവും സഹായവും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ എത്രയും ശരണവും തെളിവുമായി സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. ഈ തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും നന്ദിവിചാരങ്ങളും പുറത്താക്കി തന്റെ ആത്മാശ്വാസത്തിനും ഭക്തിക്കുമായി ഒടുക്കത്തെ ദീനം പിടിക്കുന്നതിനു കുറെമുമ്പ് ആത്മാനുതാപമെന്നു പേരായിട്ടുള്ള തന്റെ ദിവ്യവിചാരങ്ങളെ പാട്ടായിട്ടു ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഇതിനിടയിൽ നമസ്കാരം അച്ചടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദങ്ങളും മറ്റും റോമ്മായിൽ നിന്നു വന്നതിനാൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു ദൈവത്തിന് ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്തു.

1870-ാം കാലം ദീനം കൂടുതലായി. എത്രയും മാണിക്യമുള്ള ആയുസ്സിനെ കാർക്കുന്നതിനു പല വിധമായിട്ടു പലരാൽ പ്രയാസപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ദൈവതിരുമനസ്സ് ഉടനെ ചെയ്ത വേലയ്ക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു. ആകയാൽ മൂന്നു മ്സത്തേക്കു ദീനത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളും മുഴുവനായ കാഴ്ചക്കേടും മഹാക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടെ സഹിച്ചു. മേലാൽ തന്റെ പ്രിയ മക്കളായിരിക്കുന്ന എല്ലാ കൊമ്പന്മാരിലുമുള്ള സന്യാസികളുടെ അറിവിനും നിത്യസുകൃഷ്ണത്തിനുമായി അനേക താല്പര്യങ്ങളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മരണപത്രിക മുമ്പിനാൽ തന്റെ കയ്യാലെ എഴുതി കയ്യൊപ്പുവച്ചു. മരണത്തിന്റെ ശേഷം പെ.ബ. ലെയോപ്പോൾദ് മുപ്പച്ചന്റെ പക്കൽ കൊടുക്കുന്നതിനായി തന്റെ ദീനത്തിൽ ചിറ്റാഴ്ച ചെയ്തിരുന്ന പുതു സ.ആഹാ. ലെയോപ്പോൾദിന്റെ പക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചു.

പെ.ബ. പീലിപ്പോസ് മുപ്പച്ചനോട് ഒടുക്കത്തെ കുമ്പസാരവും കഴിച്ചു ആ ദേഹത്തിന്റെ കയ്യാൽ ശുദ്ധ. കുർബ്ബാന കൈക്കൊണ്ടു. 1871-ാം കാലം മകരമാസം 2-ാംനു തിങ്കളാഴ്ച മൂന്നു മണി സമയത്തു പെ.ബ. കുനമ്മാവു വികാരി യൗസേപ്പച്ചന്റെ കയ്യാൽ നല്ല ഭക്തിയോടെ ഒടുക്കത്തെ പ്രെശ്മായും ദോഷപൊറുതികളും കൈക്കൊണ്ട് എത്രയും വിശേഷമായ ഭക്തിക്കടുത്ത

വചനങ്ങളും നല്ല ശൃണുവോഷങ്ങളും ചൊല്ലി മുഴുവൻ ബോധ അറിവോടും, സമാധാനത്തോടുംകൂടെ 1871-ാംകാലം മകരമാസം 3-ാംനൂ കാലത്ത് ഏഴരമണിക്കൂ കുനമ്മാവു കൊവേന്തയിൽ തന്റെ മക്കളുടെ കൈകളിൽ ദൈവസമാധാനത്തിൽ മരിച്ചു.

പിറ്റേ ദിവസം കുറിയക്കോസ് ഏലീശാ അച്ചൻ ശവസംസ്കാര കർമ്മം നടത്തി, യൗസേപ്പ് ത്രേസ്യച്ചൻ റാസ പാടി, കാപ്പിലച്ചൻ പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. ഏറിയ പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും ഈ കർമ്മത്തിനു കൂടിയിരുന്നു. അടക്കിയതു പള്ളിയുടെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുണ്ടെ അഴിക്കു താഴെ മദ്ധ്യസ്ഥലത്താണ്.

ഈ ദേഹത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കുനമ്മാവുകൾ നിന്നും മാന്നാനത്തു കൊണ്ടുവന്ന് 1889 മെയ് 24-ാംനൂ വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്ത് എട്ടുമണിക്ക് ആഘോഷമായ റാസ, ഒപ്പീസ് ഈ തിരുക്കർമ്മങ്ങളും, സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു പ്രസംഗവും കഴിച്ച് മാന്നാനത്തു ആശ്രമദേവാലയത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുണ്ടെ അഴിക്കു താഴെ തെക്കുവശത്തു ആഘോഷമായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, എല്ലാ കൊവേന്തകളുടെയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, പല സന്യാസപട്ടക്കാരും ഇരുപതോളം ഇടവകപ്പട്ടക്കാരും വളരെ ജനങ്ങളും കൂടിയിരുന്നു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശേഷമായ മരണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന നാം അങ്ങെ വിശേഷമായ ജീവിതം കണ്ടുപഠിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുക.

സമാപ്തം

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

For further information
regarding this text
Please contact
library@thecmsindia.org

Please join the
'CMSI Benefactors Club'
and support the ongoing projects of
Christian Musicological Society Of India

- DIGITAL LIBRARY • ARAMAIC PROJECT
- ENCYCLOPEDIA OF SYRIAC CHANTS
- MUSIC ICONOGRAPHY • CHRISTIAN ART
- RESOURCE FOR RESEARCHERS